

[Rasmus Hansen.]

Øjne er naturligt, at en Kommission kommer til at udføre det forberedende Arbejde.

Maa jeg i denne Forbindelse tilføje som et Ønske for mit Partis Vedkommende over for den højtærede Arbejds- og Socialminister, at vi meget gerne vil have en Repræsentant for Invalideorganisationerne i den Kommission eller det Udvalg, der nedsættes. Den højtærede Arbejds- og Socialminister har under Udvalgsarbejdet bedt os om, at vi ikke vilde blande os i, hvorledes Kommissionen eller Udvalget skulde sammensættes. Det Ønske er mit Parti villigt til at bøje sig for. Jeg har derfor i de Udtalelser, jeg har fremsat her i Dag, ikke fremsat noget Ønske om, hvem der bør være medlemmer af denne Kommission. Vi er villige til at overlade Spørgsmaalet om Udvalget af Personerne helt til den højtærede Arbejds- og Socialminister, men jeg vil, som sagt, gerne føje den lille Henstilling til, at den Række af Invalideorganisationer, der findes her i Landet, i hvert Fald faar en Repræsentant i dette Udvalg eller denne Kommission. Jeg kan godt se, hvad der taler derimod, men jeg kan ogsaa se, hvad der taler derfor, og alle Forhold taget i Betragtning er mit Parti af den Opfattelse, at det vil ikke være urimeligt, hvis en enkelt Repræsentant for de nogle og fyrr Tusind Mennesker, som det drejer sig om, kommer ind i Kommissionen eller Udvalget.

Hvor længe det vil tage for en saadan Kommission eller et saadant Udvalg at tilendebringe sit Arbejde, derom kan jeg ikke have nogen sikker Mening, men jeg gaar ud fra — og jeg tror ikke, at den højtærede Arbejds- og Socialminister vil være uenig med mig heri —, at dette Arbejde kan tilendebringes saaledes, at Resultatet kan foreligge i Løbet af Efteraaret eller i hvert Fald omkring Nytaarstid.

Jeg vender saa tilbage til Kommunerne og til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen. Jeg har sagt, og det ønsker jeg at gentage, at vi, hvad Invalidrentemodtagerne angaar saavel som med Hensyn til anden Lovgivning, der gennemføres her paa Rigsdagen, eller som der skal tages Stilling til her paa Rigsdagen, ønsker et i saglig Henseende forsvarligt Arbejde. Jeg har imidlertid faaet det Indtryk — og det tror jeg ikke, at jeg er ene om her i det høje Ting —, at for Kommunerne derimod drejer det sig ikke om, hvorvidt deres Ændringer er forment saaledes, at der kan administreres efter dem. Det er Forskellen paa dem og paa os. For dem drejer det sig — det er min bedste Overbevisning — kun

om Agitation med det særlige Formaal, som de har for Øje, og som jeg i Dag ikke skal fordybe mig i, men som jeg tror efterhaanden er ved at samle Befolkningens Opmærksomhed.

Til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen vil jeg i Anledning af hans Udtalelser gerne sige, at vi er ogsaa interesserede i, at Spørgsmaalet om Fradragsregler bliver taget op til Behandling i en Kommission, hvis den nedsættes. Det er langtfra saaledes, at de Fradragsregler, som Regeringsforslaget indeholder, og som det har overtaget fra et Udvalg, der blev nedsat af Arbejds- og Socialministeriet i 1942, for os er tilfredsstillende. Disse Fradragsregler indeholder Fordele, som vi har peget paa i vor Betænkning, men der er ogsaa ganske alvorlige Mangler ved dem. Imidlertid er hele dette Spørgsmaal overordentlig kompliceret; jeg tror ikke, den højtærede Arbejds- og Socialminister vil modsige mig paa dette Punkt; jeg tror heller ikke, noget Medlem, end ikke det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen, som har arbejdet med Tingene i Udvalget, vil modsige mig. Det kræver, hvis man skal arbejde med Spørgsmaalet om nye Fradragsregler, længere Tid, end der har været til Raadighed for det Udvalg, der har været nedsat om Regeringsforslaget; jeg ser, at den højtærede Arbejds- og Socialminister nikker tilsluttende. Derfor har vi ikke pillet ved Regeringsforslagets Fradragsregler. Som sagt, vi ser, at de har Fordele, vi ser ogsaa, at de har Mangler, men alle Forhold taget i Betragtning vil vi, bortset fra en enkelt Ændring, som vi ønsker i dem, stemme for dem.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Boliger for Rentemodtagere, er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen i, at det trænger til en Behandling, hvorved der skabes flere Boliger for Rentemodtagerne. Men jeg er ikke sikker paa, at disse Boliger fortrinsvis bør være i Alderdomshjem. Der er hos Aldersrentemodtagere et udbredt Ønske om egen Bolig. Jeg tror derfor, at Udviklingen bør gaa dels i Retning af faste Huslejetilskud, dels i Retning af Aldersrenteboliger, og det fremgaar desværre af det Materiale, Udvalget har modtaget fra Arbejds- og Socialministeren, at der i Landkommunerne, Frederiksberg Kommune og Gentofte Kommune ikke er vist særlig Interesse for Opførelse af Aldersrenteboliger. Jeg skal paa dette Tidspunkt af Døgnet ikke indlade mig i nogen nærmere Diskussion med den højtærede Arbejds- og Socialminister. Den højtærede Arbejds- og Socialminister taler jo en Gang imellem, naar han har Or-